

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Johannis Strauchi[i] Jcti Amoenitatum Juris Canonici
Semestria duo**

Strauch, Johann

Jenae, 1675

Cap. IX. Ad c. 1. & 2. X. de translat. Episc.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10224

Anianus, Abilius, Cerdo, Primus, Justus, Eumenes, Marcus, Caelation, Agrippa, Julianus, Demetrius, qui sedit annis 43. ad A. D. 234. Pontiani. 2. Demetrio substitutus Heraclas obiit anno Domini 248. Fabiani, qui Antero successit anno X. *Euseb. chron. & Niceph.* Præterea Eusebius, cujus meminit, fuit signifer Arianae factionis, ut nominatur ab Hieronymo, in supplemento chronici Eusebii, quem in concilio Antiocheno, in locum depositi Athanasii Episcopum Alexandrinum Ariani constituerant: sed cum intelligeret, se minus Alexandrinis acceptum fore, in Emisenum Episcopatum translatus est. In Epistolâ verò Pseudo-Anteri præposterè fingitur ab Emisâ translatus ad Alexandriam. Felicis autem translatio Ephesum nullum habet assertionis fundum. Denique clausula illâ; *auctoritate hujus sanctæ sedis, & in fine; non tamen sine sacrosanctæ sedis Romane auctoritate* additamentum est, nec apparet in dictâ Epistolâ Hadriani apud Burchardum *lib. 1. c. 77.* Ivonem parte *5. decreti. c. 183.* & Nicephorum, quod Critici Gregoriani quoque notant ibi. Supposititiæ itidem sunt Calixti II. & Pelagii II. Epistola, quæ referuntur in eadem causâ, & quæstione. Vide Socratem *lib. 2. hist. Eccl. c. 6.* Nicephorum *lib. 9. c. 5.* Quod nec Baronius audet negare ad *A. D. 381. §. 1.* Adifis Blondellum in *Pseudo-Isidoro p. m. 623.*

CAP. IX.

Ad c. 1. & 2. X. de translat. Episc.

SUMMARI A.

1. Cause translationis à quo cognoscenda.	6. Patriarcha defendit factum suum rationibus.
2. An ad solum Papam.	7. Ratio decidendi, Pontificis.
3. Species facti.	8. Cap. 2. hypothesis.
4. Emendatur textus.	9. Episcopatus Abrincensis.
5. Eccles. Antiochene status.	

Causa translationis à quo cognoscenda.

Probandæ translationi, causæ debent cognosci in pleno concilio Provincia, Metropolitano præsentè & totius Provincia Episcopis: Sed progressu temporis Patriarchæ sibi hoc jus vindicarunt, adeoque Romanus Papa, in suo patriarchar-

triarchatu. Sed tandem post varias & longas mutationes translationes per universum orbem sibi arrogavit. Hinc Innocentius noster intrepidè affirmat, uti omnes majores causas, ita & hanc ex generali privilegio, quod B. Petro & per eum Ecclesiæ R. dominus noster indulserit, ad sedem R. pertinere. Sed hujus privilegii exemplar in formâ authenticâ nondum vidit Orbis: Quin imò ex sanctione conciliorum, imprimis ad compefcendum ambitum Arrianorum translationes fuisse certis limitibus constrictas, superiori capite ostendimus. Interim vi hujus privilegii Innocentius translationem Apameensis electi rescindit hoc nostro capitulo, quod desumptum est ex III. collectione, quam primam Innocentius III. publicâ & legislatoriâ auctoritate promulgavit. Reperitur integra in *libro 1. Registri epist. 38.* & jungi possunt *Gesta Innocentii p. 30.* Species talis est: Laurentius Antiochenus Patriarcha L. Apameensem Electum, nondum consecratum ad Tripolitanam Ecclesiam transtulit, secutus exemplum prædecessoris, qui propriâ auctoritate Mamistanensem Archiepiscopum in Tharsensem Episcopatum transtulerat. Uterque horum Archiepiscopatum in provinciâ Ciliciâ situs est, de quo Guillel. Tyrius lib. 3. c. 21. & 23. Quod factum Pontifex non solum rescindit, sed & patriarcham Antiochenum pœnæ causâ ab Episcoporum confirmatione suspendit. Desumptum est hoc capitulum ex compilatione III. Reperitur decretalis integra *libro 1. registri epist. 48.* Et in fine pro Nasensi, legi debet, Valaneensem, qui est unus ex suffraganeis Apamiensis Metropolitæ. Ut autem plenius intelligatur status Ecclesiæ Antiochenæ illius temporis ita habeto: Orientis pars maxima à christiano exercitu Godofredo Bullionensi duce Lotharingæ Principe erepta erat Saracenis, & Turcis, qui tum toti Asiæ à Ponto ad mare mediterraneum usque ad Hellespontum imperaverant. Omnes provincias, quas recuperaverant Christiani, in quatuor principatus dividerant, in principatum Antiochiæ, comitatus duos Edessanum & Tripolitanum, tres principatus in spiritualibus Antiocheno Patriarchæ subiciebantur, & postremò in regnum Hierosolymitanum. Vide Jacobum de Vitriaco *Hist. Hieros. c. 39.* Guillel. Tyr. *lib.*

An ad so-
lum Papam

Species
facti.

Emendatur
textus.
Eccles. An-
tiochenæ
status.

Patriarcha lib. 14. c. 12, 13, 14. Patriarcha quidem Antiochenus defendebat translationem cum jure communi canonico, quo jure hactenus *defendit factum suum* usi fuerant Patriarchæ orientis tum exemplo Prædecessoris sui. *rationibus.* Deinde moverat Patriarcham & hoc, quod ante consecrationem translatio facta fuisset, nusquam verò expressum & constitutum agebat de Electo confirmato, quod de Episcopo, & in canonibus Ecclesia dicitur viduata ante consecrationem. Ergo nullum erat vinculum matrimonii spiritualis, quod translationem impediis-

Ratio decidendi, Pontificis. Ratio autem decidendi Pontificis erat, quod translatio fuit facta de majori ad minorem Ecclesiam: Archiepiscopus enim Apamiensis fuit translatus ad Episcopatum Tripolitanum & novo mutationis genere diminutus potius quàm auctus contra quam cavetur *c. 1. de cler. non resid.* In his rationibus colorandis, & argumentis Archiepiscopi Antiocheni refutandis occupatur *cap. 2. b. t.* In quo agitur de translatione Electi & confirmati, nondum tamen consecrati, vacante Andegavensi Ecclesiâ Wilhelmus de Chimeleio, ex Abrincensi electo ac confirmato, postulatus est in

Episcopatus Abrincensis Andegavensem Episcopum. Est autem Episcopatus Abrincensis sub Metropolitano Rothomagensi. Postulatum Turonensis Archiepiscopus sine auctoritate sedis apostolicæ in Andegavensem Episcopatum transtulit & consecravit, & Rothomagensis Archiepiscopus eundem à vinculo, quo tenebatur illigatus Abrincensi Ecclesiæ absolvit. Id gravatè ferens Pontifex utrumque Episcopum à consecratione & confirmatione Episcoporum: Episcopum verò ab executione officii suspendit. Uterque Metropolitanus peccaverat, Rothomagensis, quia Electum ac confirmatum à vinculo, ut dixi, Ecclesiæ Abrincensis absolverat, Turonensis, quia in Andegavensem Ecclesiam transtulerat & consecraverat.

CAP. X.

Ad c. 3. & 4. de translat. Epif.

S U M M A R I A.

1. Episcopus Hildesensis relinquit Eccles. Lubecensem.
2. Et ad Herbipolensem transit.
3. Quis ille.

4. Au-